یادداشت

در ستایش یورگن کلوپ

معمار بارسلونای آلمان

مهدی زعیم‌زاده

■ با اینکه دورتموند برای دومین سال متوالی، قهرمانی در بوندس‌لیگا را جشن گرفته، اما احتمالا بسیاری از علاقه‌مندان به فوتبال نام سه بازیکن این تیم را هم نمی‌دانند. اینکه بازیکنان تیمی که رکورد امتیاز در بوندس‌لیگا را شکسته و در حضور بایرن کهکشانی به راحتی قهرمان شده برای طرفداران فوتبال ناشناخته است، نشان می‌دهد بروسیا دورتموند به معنای واقعی یک تیم است. تیمی که با مربیگری یورگن کلوپ در دو سال اخیر بهترین نمایش ممکن را در فوتبال آلمان ارایه کرده و با انجام بازی‌های هجومی همگان را به تحسین واداشته است. یورگن کلوپ را باید از بهترین مربیان جهان در سال‌های اخیر دانست. مربی‌ای که با یک تیم ارزان‌قیمت بوندس‌لیگا را تسخیر کرده و تیمش فوتبالی بازی می‌کند که می‌توان گفت تنها بارسلونا می‌تواند نسخه‌ای بهتر از آن را به نمایش بگذارد. کلوپ هنگامی که ۳۴ سال بیشتر نداشت، هدایت ماینتس را برعهده گرفت و این تیم را به بوندس‌لیگا رساند. نحوه بازی تیم کوچک ماینتس در آن سال‌ها باعث شد تا در آلمان از کلوپ به عنوان مربی‌ای نوگرا و آینده‌دار نام برده شود. تلویزیون آلمان از او در کنار فرانتس بکن‌بائر به عنوان کارشناسان اصلی برنامه‌هایش استفاده می‌کرد و مشخص بود که کلوپ جوان در ادامه کارش پیشرفت خواهد کرد. با این حال، آنچه کلوپ در دورتموند از خود به‌جا گذاشت برای هواداران این تیم پرطرفدار بیشتر شبیه یک رویاست. کلوپ در شرایطی در سال ۲۰۰۸ هدایت قهرمان پیشین اروپا را برعهده گرفت که از دوران اقتدار «زردها» سال‌ها می‌گذشت. دورتموند در شش سال گذشته‌اش دوران سختی را تجربه کرده بود. این تیم به حضور در نیمه پایین جدول خو گرفته بود، از طرفی تا آستانه ورشکستگی و سقوط به دسته دو هم پیش رفت، اما با ورود کلوپ تمامی تیره‌روزی‌ها به پایان رسید. این مربی نوگرا با آمدنش به دورتموند تیمی جدید ساخت، تیمی متشکل از بازیکنان جوان و ارزان‌قیمت. تیم کم ادعای کلوپ در فصل اول، ششم شد و در فصل بعدی (۲۰۱۰-۲۰۰۹) در رده پنجم قرار گرفت. دورتموند در فصل ۲۰۱۱-۲۰۱۰ همه را غافلگیر کرد و با اقتدار قهرمانی را جشن گرفت. قهرمانی با تیمی که نصف دیگر مدعیان هم هزینه نکرده بود. شاید تصور می‌شد با توجه به سرمایه‌گذاری بایرن و جدایی نوری شاهین، ستاره دورتموندی‌ها، تکرار قهرمانی برای کلوپ و تیمش نشدنی باشد، در این شرایط زردها پس از شروع ضعیف‌شان در این فصل دوباره اوج گرفتند و برای بایرن آماده چاره‌ای نگذاشتند به غیر از اینکه تسلیم شود و قدرت دورتموند را تحسین کند. در کنار بردهایی که دورتموند به دست می‌آورد، آنچه باعث شده تا ارزش کار کلوپ بیشتر به چشم بیاید، نوع بازی دورتموند و بدون ستاره بودن این تیم است. دورتموند با بازیکنانی جوان و کم ادعا به‌گونه‌ای بازی می‌کند که تمامی بینندگان لذت می‌برند. تیمی که در هر بازی با نمایشی شبیه بارسا بیش از ۱۰ موقعیت گل ایجاد می‌کند و معمولا بازی‌هایش را پرگل می‌برد. احتمالا قیمت بازیکنان دورتموند یک‌دهم بازیکنان بایرن‌مونیخ هم نمی‌شود، اما کلوپ ثابت کرده برای موفقیت در فوتبال باید تیم خوبی ساخت تا اینکه جیب پرپولی داشت. مونیخی‌ها و مسوولان فدراسیون فوتبال آلمان برای به چنگ آوردن این مربی حسابی نقشه کشیده‌اند، با این حال به نظر می‌رسد ماموریت کلوپ در دورتموند به پایان نرسیده و او فصل آینده به موفقیت در اروپا هم فکر خواهد کرد.

بوندس‌لیگا

پرونده «بوندس‌لیگا» بسته شد

«کلن» به دسته پایین‌تر سقوط کرد

■ هفته سی و چهارم رقابت‌های بوندس‌لیگا با برگزاری همزمان ۹ دیدار به اتمام رسید تا پرونده فصل ۲۰۱۲ -۲۰۱۱ لیگ آلمان بسته شود. بروسیا دورتموند که پیش از این قهرمانی خود را در این رقابت‌ها قطعی کرده بود، موفق شد با چهار گل از سد فرایبورگ بگذرد. بایرن مونیخ، تیم دوم جدول نیز با نتیجه ۴ بر یک کلن را از پیش رو برداشت. شالکه با نتیجه ۳ بر ۲ در خانه وردربرمن به پیروزی رسید و مونشن گلادباخ با سه گل از سد ماینتس گذشت. وولفسبورگ نیز، با نتیجه ۳ بر ۲ مقابل اشتوتگارت شکست خورد. به این ترتیب، بروسیا دورتموند، بایرن مونیخ و شالکه به مرحله گروهی لیگ قهرمانان اروپا راه پیدا کردند و مونشن گلادباخ باید در بازی پلی‌آف این رقابت‌ها حاضر شود. بایر لورکوزن نیز جواز حضور در مرحله گروهی لیگ اروپا را کسب کرد. اشتوتگارت به بازی پلی‌آف لیگ اروپا رسید و هانوفر در دور سوم انتخابی لیگ اروپا بازی خواهد کرد. در انتهای جدول نیز، کایزرسلاترن و کلن با قرار گرفتن در رده‌های ۱۸ و ۱۷ به دسته دوم بوندس‌لیگا سقوط کردند و هرتابرلین نیز با قرار گرفتن در رده شانزدهم، باید در دیدار پلی‌آف حاضر شود. از مهم‌ترین نکات این فصل می‌توان به تکرار قهرمانی دورتموندی‌ها اشاره کرد. تیم کایزرسلاترن هم که سابقه دو قهرمانی این رقابت‌ها در دهه ۹۰ را در کارنامه داشت سقوط کرد. اما شاید جالب‌ترین نکته درخشش فوق‌العاده مونشن گلادباخ بود. تیمی که فصل گذشته با زحمت فراوان توانست خودش را از رده انتهایی جدول جدا کرده و به لطف پیروزی در دیدار پلی‌آف در رقابت‌های دسته اول باقی بماند، فصل جاری را با عملکردی خیره‌کننده به پایان رساند و با قرار گرفتن در رده چهارم جدول سهمیه لیگ قهرمانان اروپا را به دست آورد.

بازیکنان بارسا برای تشکر از مربی‌شان یکبار دیگر او را روی دست به هوا پرتاب کردند. عکس: AP

«گراسیاس پپ»

هواداران و بارسا در شبی که گواردیولا برای آخرین‌بار در نیوکمپ روی نیمکت می‌نشست از او قدردانی کردند

پیروزی ۴ بر صفر بارسا برابر اسپانیول آن هم در دربی بارسا شاید یکی از تلخ‌ترین بردهایی بود که هواداران بارسا آن را تجربه کردند. همه هواداران «بلوگرانا» به جای اینکه از برد تیمشان لذت ببرند، نگرانی در چشمان‌شان موج می‌زد. این بازی آخرین باری بود که آنها پپ گواردیولا را در ورزشگاه نیوکمپ به عنوان مربی تیم‌شان می‌دیدند؛ البته آنها برای پپ ۴۱ ساله سنگ‌تمام گذاشتند و همگی تا دقایقی بعد از بازی هم ماندند تا برای آخرین بار صحبت‌های گواردیولا را بشنوند. به گزارش «رویترز»، پس از بازی، پپ گواردیولا که از تونل بازیکنان تیم رد شده بود، میکروفن را برداشت و با هواداران بارسا صحبت کرد: «از همه سپاسگزارم. وقتی استادیوم را دیدم که بعد از بازی پر از هوادار است، حس فوق‌العاده‌ای داشتم. از رفتاری که در تمام دوران حضورم در بارسا با من شد بی‌اندازه سپاسگزارم. مطمئن باشید ترک این بازیکنان کار آسانی نیست. من همیشه همه چیز را مخفی می‌کردم اما این بار نتوانستم.» بازیکنان بارسا، گواردیولا را برای چندمین بار روی دستان‌شان به هوا انداختند. پپ مثل یک قهرمان از بارسایی‌ها جدا می‌شد و این مورد اشک به چشمانش آورده بود: «همه بازیکنانی که داشتم به من کمک کردند، مربی بهتری شوم. من عشق زیادی از این تیم و بازیکنان گرفتم و آنها می‌دانند که من عاشق‌شان هستم.» در این دیدار هواداران بارسا دست‌نوشته‌های زیادی همراه‌شان بود که همگی برای تشکر از پپ گواردیولا بود: «گراسیاس پپ». البته در روز خداحافظی بارسا از نیوکمپ، مسی هم به تنهایی هر چهار گل تیمش را به ثمر رساند تا خداحافظی مربی را باشکوه‌تر جلوه دهد. پپ از اینکه مسی شب رفتن او را تحت‌تاثیر قرار داد، ابراز خوشحالی کرد: «لیونل در تمام بازی‌های فصل مورد توجه است، نمی‌توانم در این مورد به او حسادت کنم. امیدوارم او به همین روند در آینده نیز ادامه دهد. من به سهم خودم تلاش کرده‌ام به او تا حد امکان کمک کنم و تردیدی نیست که او هم به من کمک کرده تا یک مربی در سطح بالا باشم و در کارم پیشرفت کنم.» پپ که بعد از خداحافظی از هواداران بارسا در کنفرانس خبری شرکت کرده بود پس از صحبت درباره مسی به سوال یکی از خبرنگاران که چه زمانی به بارسا برمی‌گردید، این طور پاسخ داد: «من هنوز اینجا را ترک نکرده‌ام و شما دارید از من می‌پرسید که کی برمی‌گردم. بگذارید زندگی به مسیر خودش ادامه دهد. من هم می‌خواهم به زندگی ادامه دهم. الان به چیزی فکر نکرده‌ام. می‌خواهم خودم تصمیم بگیرم و دوباره اشتیاقم را برای مربیگری بازیابم.»

رکوردشکنی «لئو»

در شبی که بارسایی‌ها وداع تلخی با پپ داشتند، لیونل مسی دوباره درخشان ظاهر شد و همه نگاه‌ها را متوجه خود کرد. او در بازی برابر اسپانیول در دقایق ۱۱ و ۶۴ (از روی نقطه پنالتی)، ۷۴ و ۷۹ (باز هم از روی نقطه پنالتی) هر چهار گل آبی‌واناری‌ها را به ثمر رساند تا تعداد گل‌های خود در این فصل لالیگا را به عدد ۵۰ برساند و با صد امتیاز در آستانه تصاحب کفش طلای اروپا قرار بگیرد. مسی پیش از این در فصل ۱۰-۲۰۰۹ هم این جایزه را به دست آورده بود. «لئو» با این گل‌ها رکورد بیشترین گل‌زده در یک فصل لیگ‌های اروپایی را هم از آن خود کرد. این رکورد پیش از این در اختیار «دودو گئورگسکیو» قرار داشت که در فصل ۷۷-۱۹۷۶ با دینامو بخارست در لیگ رومانی ۴۷ گل زده بود. با این چهار گل تعداد مجموع گل‌های مسی در تمام رقابت‌های این فصل به عدد خیره‌کننده ۷۲ رسید تا یک رکورد جاودانه به نام او رقم بخورد. هفته گذشته مسی موفق شده بود رکورد گل‌های‌زده گرد مولر در یک فصل را بشکند و آن را هم به نام خود کند. مولر در سال ۷۲ در بایرن‌مونیخ در یک فصل ۶۷ گل به ثمر رسانده بود که مسی تا به اینجا پنج گل بیشتر از او به ثمر رسانده است. این در شرایطی است که بارسا هنوز یک دیدار دیگر در لالیگا دارد و در فینال جام حذفی هم باید برابر تیم اتلتیک‌بیلبائو به میدان برود.

زخم احمقانه

■ بازیکنان بزرگ دنیای فوتبال گاهی اسیر مصدومیت‌هایی می‌شوند که آنها را تا مدت‌ها از میادین دور می‌کند. البته این مصدومیت نه در زمین فوتبال بلکه به دلیل بی‌دقتی آنها رقم می‌خورد. خیلی از مربیان این گونه مصدومیت‌ها را «احمقانه» می‌نامند.

صحبت از مصدومیت در دنیای فوتبال که می‌شود همه ناخودآگاه به یاد تکل‌های خشنی می‌افتند که بازیکنان روی پای یکدیگر می‌روند. البته در این میان پاره شدن مینیسک و رباط‌های صلیبی هم بسیار شایع است. با این حال بسیاری از بازیکنان حرفه‌ای دنیای فوتبال هم در شرایطی مصدوم می‌شوند که هیچ ارتباطی به زمین مسابقه و تمرین ندارد؛ مجله «فرانس فوتبال» در تازه‌ترین شماره‌اش و به بهانه مصدومیت عجیب و غریب سرخیو آگرو و بانگا فهرستی از مصدومیت‌های «احمقانه» بازیکنان در دنیای فوتبال تهیه کرده و دلیل هر کدام را هم توضیح داده است.

ریو فردیناند: تماشای تلویزیون

مورد ریو یکی از عجیب‌ترین اتفاقاتی است که تا به حال رخ داده است؛ او در سال ۲۰۰۱ و در شرایطی که بازیکن تیم لیدز بود قرار بود به تیم منچستریونایتد بپیوندد. ریو که لقب گران‌قیمت‌ترین مدافع آن روزها را یدک می‌کشید تصمیم گرفت یک شب کاملا وقتش را به تماشای تلویزیون اختصاص دهد. او روی کاناپه نشست و ساعت‌ها پایش را روی میزی که جلو کاناپه بود گذاشت. بعد از مدتی حس کرد که زانویش درد گرفته و کارش به بیمارستان کشید. سرانجام تاندون یکی از زانوهایش آسیب دید تا این مدافع گران‌قیمت تاوان تماشای زیاد تلویزیون را پس بدهد.

لیونل لتیسی: مصدومیت با اسکرابل

دروازه‌بان تیم پاری‌سن‌ژرمن در دسامبر سال ۲۰۰۲ و پیش از بازی تیمش برابر رن به همراه دو هم‌تیمی دیگرش در خانه سرگرم بازی اسکرابل (نوعی بازی با حرف برای ساختن کلمات) بود که چند حرف روی زمین افتاد. لتیسی خم شد تا حروف را بردارد که ناگاه کمرش گرفت و خیلی زود او را به بیمارستان انتقال دادند. کمردرد شدید باعث شد تا او دو هفته نتواند برای پاری‌سن‌ژرمن به میدان برود. نکته قابل عرض اینکه پاریس در دو دیداری که این دروازه‌بان را در اختیار نداشت متحمل دو شکست شد. گاهی یک حرف ساده می‌تواند برای یک دروازه‌بان سهمگین‌تر از یک شوت باشد!

۱ انر بانگا: ترمز دستی اتومبیل

بازیکن آرژانتینی تیم والنسیا در فوریه با اتومبیلش زمین تمرین را ترک کرد. او در پمپ بنزین متوقف شد تا باک اتومبیلش را پر کند. با این حال بانگا فراموش کرده بود ترمز دستی اتومبیلش را بخواباند! ماشین از روی پای او رد شد و مچ پای چپش شکست. ساق پای او هم متحمل دو شکستگی شد تا بانگا شش ماه خانه‌نشین شود.

۲ لیام لورانس: سگ خانگی

هافبک ایرلندی که در سال ۲۰۰۸ هنوز در تیم استوک‌سیتی بازی می‌کرد دلیل مصدومیتش را در گفت‌وگو با رادیو «بی‌بی‌سی» این طور شرح داد: «نیمه‌های شب بود و نمی‌توانستم سگم را که در راه‌پله‌ها خوابیده بود ببینم. وقتی متوجه شدم سعی کردم پایم را روی شکمش نگذارم. پایم را بلند کردم تا از روی او رد شوم ولی سر خوردم و از پله‌ها با سر پایین افتادم. حال سگم خوب است ولی من به شدت مصدوم شده‌ام.»

۳ کوین کایل: بطری شیر

کوین پدر نمونه اسکاتلندی بود که در تیم ساندرلند بازی می‌کرد. در سال ۲۰۰۶ این مهاجم بلندقامت (۱٫۹۲ cm) که سعی می‌کرد شیشه‌شیر پسرش را آماده کند آب جوش را روی دستگاه تناسلی‌اش ریخت و نه تنها بازی تیمش را از دست داد بلکه یک هفته تمام تمرینات تیم ساندرلند را هم از دست داد. هم‌تیمی‌ها و البته جراید محلی برای مدت زیادی راه رفتن او را به سخره گرفتند!

۴ سرخیو آگرو: حساسیت به اسپری

نزدیک به یک ماه پیش مهاجم منچسترسیتی بازی حساس تیمش برابر ساندرلند را به علت مصدومیتی که مانچینی مربی سیتی آن را «احمقانه» خواند از دست داد. آگرو در شرایطی که با مینی موتور پسر سه‌ساله‌اش مشغول بازی بود مصدوم شد تا پزشکان تیم سیتی برای بهبود او از اسپری استفاده کنند. اما بدن آگرو به اسپری آلرژی داشت و دچار سوختگی شد! او به همین راحتی بازی تیمش را از دست داد. ظاهرا حق با مانچینی بود!

۵ سوین گروندالن: برخورد با گوزن

خیلی از هواداران دنیای فوتبال یا تقریبا اکثر آنها این بازیکن نروژی را به دلیل تکل خشنی که در دیداری دوستانه برابر تیم‌ملی سوئد روی پای بازیکن حریف رفت می‌شناسند. با این حال او در شرایطی که خودش را برای بازی مقدماتی در جام‌جهانی آماده می‌کرد به جنگلی در اطراف خانه‌اش رفت تا خودش را گرم کند. او در مسیر جنگل خیلی ناگهانی با گوزنی شمالی برخورد کرد و به شدت مصدوم شد. این برخورد برایش یک هفته خانه‌نشینی در پی داشت.

سانتیاگو کانیزارس: شیشه افتر شیو

دروازه‌بان والنسیا تا آخر عمر خاطره بد جام‌جهانی ۲۰۰۲ را به یاد خواهد داشت. کانیزارس که در آن زمان دروازه‌بان شماره یک تیم‌ملی اسپانیا بود در هتل آمادگی تیم‌ملی اسپانیا، پیش از سفر به کره و ژاپن به حمام رفت تا صورت خود را اصلاح کند. در همان جا بود که شیشه افتر شیو او روی زمین افتاد و قطعه‌ای شیشه در پای راستش فرو رفت. همان قطعه تاندون پای راستش را برید و کانیزارس جایش در جام‌جهانی را به دروازه‌بان ۲۱ساله‌ای به نام کاسیاس داد.

۶ امرسون: تقلید از دروازه‌بان

اگر امرسون داوطلبانه درون دروازه نمی‌ایستاد او به جای کافو کاپ قهرمانی جام‌جهانی ۲۰۰۲ را بالای سر می‌برد. داستان از این قرار بود که امرسون وقتی می‌خواست ضربه ریوالدو را مهار کند از ناحیه کتف آسیب دید و جام‌جهانی ۲۰۰۲ را از دست داد.

پائولو دیوگو: حلقه ازدواج

این مورد شاید جالب‌ترین و البته تلخ‌ترین اتفاقی باشد که در این عرصه رخ داده است؛ پائولو که اصلیتی پرتغالی داشت در دسامبر ۲۰۰۴ برای تیم «سروت ژنو» گلزنی کرد تا در برد ۴ بر یک تیمش برابر «شافت هوز» نقش بسزایی داشته باشد. او که برای خوشحالی پس از گلش به سمت تماشاگران رفت از فنس‌های ورزشگاه بالا رفت و حلقه ازدواجش در فنس گیر کرد. وقتی او پایین آمد متوجه شد که انگشتش قطع شده است. او که از درد به خود می‌پیچید سریع به بیمارستانی در زوریخ منتقل شد ولی پزشکان هرگز نتوانستند انگشت او را پیوند بزنند. نکته جالب توجه اینکه داور بازی به دیوگو به دلیل خوشحالی بیش از حدش پس از به ثمر رساندن گل کارت زرد نشان داد!

در این میان سایت گل هم مطلبی در همین مورد روی خروجی سایتش گذاشته بود که در زیر به مهم‌ترین آنها به طور کلی اشاره شده است.

- دیوید بتی: سه‌چرخه کودک (دهه ۹۰)
- الیور کان: میشاییل رنسینگ (۲۰۰۶)
- رابی کین /کارلو کودیچینی /دیوید جیمز /دیوید سیمن: دستگاه کنترل از راه دور تلویزیون
- درایوش واسل: خوددرمانی (۲۰۰۳)
- شیک برودی: سگ نگهبان گله (۱۹۷۰)
- ایوان بونتی: خوراک بال مرغ (۱۹۹۶)
- میلان راپاییچ: کارت پرواز (دهه ۹۰)
- دیوید بکام: کفش فوتبال (۲۰۰۳)

طرح‌ها: مجله فرانس فوتبال

FA کاپ

قهرمانی با درخشش «دیدیه»

چلسی جام حذفی را بلعید

■ تیم فوتبال چلسی موفق شد جام حذفی انگلیس را بالای سر ببرد؛ این تیم در دیدار فینال و در گزارشی که خبرگزاری فرانسه به آن اشاره کرد، موفق شد با نتیجه ۲ بر یک از سد لیورپول بگذرد و برای چهارمین بار در شش سال اخیر این جام را بالای سر ببرد. البته این دیدار مثل تمام دیدارهایی که چلسی در این چند ساله در ومبلی داشته یک قهرمان ویژه داشت؛ دیدیه دروگبا. دیدیه با گلی که در این دیدار به ثمر رساند، برای هشتمین بار در هشت بازی‌اش در این ورزشگاه گلزنی کرد تا مرد اول ومبلی لقب بگیرد. دروگبا تنها بازیکنی است که در چهار فینال جام حذفی چهار بار گلزنی کرده است. او که قراردادش با چلسی در پایان فصل به اتمام می‌رسد بعد از پیروزی مقابل لیورپول گفت: «من برای کسب جام و قهرمانی به چلسی آمدم. همیشه دوست داشتم نامم در تاریخ باشگاه ثبت شود. احساس فوق‌العاده‌ای است، گلزنی در ومبلی احساس عجیبی دارد. افتخار می‌کنم که چنین رکوردی را با پیراهن چلسی ثبت کرده‌ام. این رکورد تنها متعلق به من نیست، تمامی بازیکنان چلسی در آن سهیم هستند. چهارمین فینال جام حذفی و چهارمین قهرمانی در این رقابت‌ها که رکورد بسیار خوبی برای چلسی محسوب می‌شود.» البته این دیدار هم خالی از جنجال نبود؛ اندی کارول مهاجم تعویضی لیورپول در دقیقه ۶۴ اختلاف را به حداقل رساند. در ادامه کارول روی ارسال لوییس سوارس ضربه سر سنگینی را به سمت دروازه چلسی زد که پیتر چک با کمک تیرک دروازه آن را بیرون کشید. بازیکنان لیورپول به‌شدت معتقد بودند توپ گل شده و خوشحالی کردند، حتی هواداران لیورپول هم در ورزشگاه برای چند ثانیه خوشحالی کردند اما داور اعتقادی به گل نداشت تا دی ماتئو در فصلی که هیچ‌کس فکرش را نمی‌کرد جزو ۴ تیم هم شود، علاوه بر رسیدن به فینال لیگ قهرمانان اروپا جام حذفی انگلیس را هم بالای سر ببرد. مربی موقت چلسی درباره این قهرمانی گفت: «فصل بسیار سختی را پشت‌سر گذاشتیم و انتقادات زیادی را تحمل کردیم. اما امروز در زمین پاسخ تمام این انتقادات را دادیم. عملکرد خوب تیم در زمین بازی همیشه بهترین پاسخ به انتقادات خواهد بود.» او همچنین در مورد اینکه آیا با آبراموویچ در مورد حضورش در فصل آینده روی نیمکت چلسی صحبت کرده یا خیر، گفت: «آبراموویچ در مورد آینده من در چلسی تصمیم می‌گیرد و من هم به آن احترام می‌گذارم. من مرد خوشحالی هستم که این فرصت را پیدا کردم که با این بازیکنان کار کنم و اکنون جام حذفی را بالای سر ببرم و در فینال لیگ قهرمانان باشم. همین افتخارات تا همین‌جا هم برای من کافی است.» دی ماتئو با این قهرمانی پاسخی محترمانه به انتقادهای رسانه‌ها و همچنین رومن آبراموویچی داد که به‌شدت به دنبال یک جانشین بزرگ برای او می‌گردد. اما در طرف دیگر میدان کنی دالگلیش که تیمش در این فصل عملکرد ضعیفی داشته پس از این دیدار گفت: «در نیم ساعت پایان بازی فوق‌العاده بودیم. وقتی مقابل تیمی مثل چلسی دو گل عقب بیفتید، کار بسیار دشوار می‌شود. کارول در این بازی فوق‌العاده بود و به نظرم گل دوم او صحیح بود که داور آن را مردود اعلام کرد.» مرد بعدی که در این دیدار همه نگاه‌ها را متوجه خود کرد جان‌تری بود؛ او اولین بازیکنی شد که به عنوان کاپیتان چهار بار جام قهرمانی حذفی را بالای سر برد. تری در این‌باره به خبرنگاران گفت: «احساس فوق‌العاده‌ای است. همه می‌گویند میانگین سنی چلسی بالاست و بازیکنانی مثل من برای بازی در این تیم دیگر پیر شده‌اند و نمی‌توانند قهرمانی کسب کنند. اما با کسب این جام نشان دادیم که اشتباه می‌کنند. ما در ۱۶، ۱۷ بازی اخیر هم در لیگ و هم در لیگ قهرمانان فوق‌العاده بوده‌ایم و مزد زحمات خود را هم با این قهرمانی گرفتیم.»

خبر

پرنس ویلیام هم «یورو» را تحریم کرد

■ در حالی که کشورهای اروپایی به دلیل شکنجه یولیا تیموشنکو نخست‌وزیر اسبق اوکراین در زندان رقابت‌های یورو را تحریم کرده‌اند پرنس ویلیام نیز برای تماشای دیدارهای تیم‌ملی انگلیس در این رقابت‌ها به اوکراین سفر نخواهد کرد. پیش از این آنگلا مرکل صدراعظم آلمان نیز این رقابت‌ها را تحریم کرده بود و اعلام کرد به اوکراین سفر نمی‌کند.

دل‌بوسکه: رائول هنوز شانس دعوت شدن به تیم‌ملی را دارد

■ ویسنته دل‌بوسکه سرمربی تیم‌ملی اسپانیا معتقد است رائول برای دعوت شدن به تیم‌ملی همچنان شانس دارد. رائول که فصل بسیار خوبی را با شالکه پشت سر گذاشت از سال ۲۰۰۶ به تیم‌ملی دعوت نشده است و در رقابت‌های یورو ۲۰۰۸ و جام‌جهانی ۲۰۱۰ غایب بوده است. سرمربی اسبق رئال‌مادرید گفت: «رائول کیفیت لازم برای دعوت شدن به تیم‌ملی را دارد. ۱۵ می فهرست بازیکنان را اعلام می‌کنیم و رائول می‌تواند در این فهرست باشد.» رائول در ۳۲ بازی بوندسلیگا در این فصل ۱۵ گل به ثمر رسانده و در رقابت‌های لیگ اروپا نیز چهار گل برای شالکه وارد دروازه حریفان کرده است. او اعلام کرده در پایان این فصل شالکه را ترک خواهد کرد.